

عنوان مقاله:

رویکردها به معماری بومی در نظریه پردازی مدرن معماری

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری اقلیم گرم و خشک، دوره 3، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مسعود ناری قمی - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

سجاد دامیار - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه تهران و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور ایلام، ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

نگاه تحلیلی به معماری بومی محصول یک روند تکاملی تاریخی نیست، بلکه نشان از نیازی دارد که برخلاف طبیعت خود معماری بومی که فاقد ادعای تئوریک است، در درجه اول در حوزه ذهنی و نظری شکل گرفته است. این نیاز تئوریک، که پس از دوران رنسانس خود را آشکار می کند، وجوه مختلفی دارد که انطباق آن با برخی ویژگی ها در معماری بومی، نظریه پردازان و سپس معماران را به سوی این نوع از معماری جلب می کند. این ویژگی ها و نوع بهره برداری نظریه پردازانه و سپس عملی از آن ها که در حدود ۵ قرن اخیر، مورد ارجاع تئوریک بوده است، ساختار این نوشتار را تشکیل می دهد. دسته بندی سه گانه ای که اینجا مورد استفاده قرار می گیرد، براساس مقیاس بهره بردای از کیفیات معماری بومی در نظر و عمل معمارانه در دوران نظریه پردازی معماری بعد از رنسانس است؛ اصالت مبدئی، ارجاعی است به کیفیتهای معماری بومی بر مبنای فرض بدوی و اصیل بودن آن که آن را نقطه ای برای حرکت که بازگشتی در آن نیست، مورد نظر قرار می دهند. اصالت الگویی در آن سوی طیف و در قطب مقابل، آن را واجد ارزش در همه عینیت « ارجاعی تقلیدی (بصورت کلی یا جزئی) به معماری بومی است که زمان ها یا دستکم تا دوران حاضر می داند. دسته سوم اصالت مدلی به آن ارجاعاتی می پردازد که معماری بومی را بصورت عینی قابل تداوم نمی داند، اما در آن اصول یا جوتایپ هایی را شناسایی می کند که میتواند یا باید به زبان معاصر ترجمه و مورد اس تفاده واقع شود. با این وصف، باید توجه کرد که در این بررسی، آن رویکردهای نظری و عملی مورد اشاره اند که معماری بومی را نه بخاطر حفاظت از آن یا امکان پذیر ساختن تداوم آن، بلکه به عنوان وسیله ای برای امری دیگر در معماری، مورد استفاده قرار داده اند. کلید

کلمات کلیدی:

معماری بومی، اصالت مبدئی، اصالت الگویی، اصالت مدلی، نظریه پردازی مد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228566>

